

1796

311. VI. 59.

50

Vid

MADAMOISELLE
 BRITA CHRISTINA
 HAARTMANS
 Graf.

Född den 4 Augusti 1754.

Affomnade Hon Saligen d. 31 December 1779.

*Och blef d. 14 Januarii 1780 Christeligen Begräfvn
 i Wörå.*

WASA, tryckt af GEORG WILHELM LONDICER.

MF 4742

Kom muntra ungdom, kom, at omtänkt se och lära,
Hvar rätta nöjet finn's, och lyckans sanna bögd;
Och blif til egit vål med stadgadt sinne bögd,
At åfven motgångs-tyngd du tåligt kunde bära.
Du sinlig i ditt val, bland sken och skuggor famlar;
Af känslors valde styrd, du söker nöjets hamn,
Men tanklös störtar dig i lastens leda famn,
Dår hon åt sina rof et qual, en ofärd samlar.

Kom se en värdig lem uti din muntra skara,
Som i sin lefnads vår til grafven hastat har;
Hon kände GUD och Sig, och mån om själen var,
Och sökte säker bot för årfd och samkad fara.
Hon tidens usla flärd och ondskans giller skydde;
I Dygd och GUDS behag Hon gagn och nöje fann,
Och uti agans stund båd' tröst och lindring vann;
Ty til sin Sjåla-Vån Hon kårt och trogit flydde.
Af Hans Försonings Död Hon mod och styrka ågde,
At nögd och vål beredd mot grymma döden gå,
Och at af dödens hugg en salig vinning få,
Som jordisk lyckas bögd oändligt öfvervågde.

Låt

Låt, Ungdom, all din hog af samma lågor tändas!
Du samtids bughnad är, och efterverldens hopp;
Ty bör ditt hjärtas drift och hela lefnads lopp
I tid på Själens vård och dygdens öfning våndas.

Föräldrar, Syskon, Slägt! Jag Eder saknad känner
Er kärlek mistat har et värdigt föremål;
Och ty en måttlig sorg ej något klander tål;
Man också äger rätt, at sörja kåra vänner.
Men Christna lärans ljus Er tröst och lisa skänker:
Er Döda til sit mål med seger hunnit har,
Se'n på sin vådjoban Hon snäll och trogen var;
Och Nåde-Kronan nu på Hennes hjässa blänker.
Ej verlden Henne fick i lustars bojer snärja;
Ej jordisk omsorg änn' hant blifva Hennes lott;
Ty mera hinderlöst Hon sökte verkligt godt,
Och kunde evig tro åt Sjåla-Vänner svärja.
En kårt och flygtig stund I Hennes åsyn saknen;
Men dagligt kunnen I et ljusligt möte få,
Då Edra Böner up til Nådaftolen gå;
Och sift til bättre lif I samfält nöjde vaknen.

Välment yttradt
af en Vän och Anhörig.

16.

of an old building